

52.

Zákon ze dne 28. března 1935
o pobytu cizinců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Povolování pobytu.

§ 1.

(1) Cizinec starší 14 roků (dále zván pouze: cizinec), který se na území republiky Československé hodlá zdržeti déle než 2 měsíce, nebo se již zdržuje po dobu 2 měsíců, je povinen žádati za povolení pobytu ve lhůtě stanovené vládním nařízením. Vzdálil-li se cizinec z území republiky Československé za okolností, z nichž jest patrný úmysl vrátiti se zpět, včítá se při jeho návratu jeho dřívější pobyt, spadá-li do doby posledních dvou let, do zmíněné doby 2 měsíců.

(2) Cizinec, který chce na území republiky Československé býti výdělečně činným, ať samostatně nebo v zaměstnaneckém poměru, byť i přípravném nebo přechodném, potřebuje povolení pobytu bez ohledu na to, po jakou dobu na území republiky Československé hodlá se zdržovati nebo se již zdržuje. Samostatnou výdělečnou činností ve smyslu tohoto ustanovení není, uzavírá-li cizinec v tuzemsku obchody na obchodní cestě nebo příležitostně; i na takového cizince platí však ustanovení odstavce 1. Ustanovení zákonů o přímých daních a o dani z obrátu a dani přepychové nejsou tím dotčena.

(3) V žádosti za povolení (odstavce 1 a 2) jest uvéstí účel pobytu, místo pobytu v době podání žádosti, zda se žádá za povolení pobytu pro celé území republiky Československé nebo pro některou jeho část, jakož i vyjmenovati veškeré cizince bez ohledu na jejich věk, kteří mají žítí se žadatelem ve společné domácnosti po čas jeho pobytu na území republiky Československé.

(4) Žádost budiž podána u okresního (státního, policejního) úřadu, v jehož obvodě se cizinec hodlá zdržovati.

(5) Úřad potvrdí žadateli, kdy žádost byla u něho podána. Toto potvrzení opravňuje žadatele a osoby v žádosti uvedené k pobytu na území republiky Československé podle odstavce 1 až do rozhodnutí o žádosti.

§ 2.

(1) O žádosti rozhoduje zemský úřad, který smí pobyt povoliti jen tehdy:

a) vyhovuje-li žádost předepsaným náležitostem (§ 1 zákona, vládní nařízení podle § 13); k opatření nedostávajících se náležitostí může úřad stanoviti přiměřenou lhůtu, a

b) nejde-li o osoby, jichž pobytem může býti ohrožen veřejný klid, pořádek nebo bezpečnost státu nebo jiné důležité zájmy veřejné, zejména i hospodářské.

(2) Zemský úřad může tak učiniti po případě i s určitými podmínkami nebo omezeními, a to i co do doby a místa pobytu; takové podmínky nebo omezení může zemský úřad stanoviti i dodatečně.

(3) V území, ohledně něhož byl pobyt odepřen nebo povolení pobytu bylo odňato, jest zakázán cizinci pobyt podléhající povolení podle § 1, odst. 1 nebo 2.

§ 3.

Zemský úřad, který povolení udělil — v případě však, že cizinec pobyt přeložil do obvodu jiného zemského úřadu, tento úřad — odejme povolení pobytu, odpadne-li důvod, pro nějž byl pobyt povolen, nesplnil-li cizinec opětne povinnost podle § 7, anebo nastane-li nebo vyjde-li dodatečně najevo některá z okolností uvedených v § 2, odst. 1, písm. b). Zemský úřad může odňiti povolení pobytu, nezachovávali cizinec uložených podmínek nebo omezení (§ 2, odst. 2).

§ 4.

(1) Bylo-li cizinci povolení pobytu odepřeno nebo odňato (§§ 2 a 3) pro celé státní území nebo pro jeho část, je cizinec povinen území, jehož se to týče, opustiti. V případech zvláštního zřetele hodných může býti povolena k tomu přiměřená lhůta.

(2) Bylo-li cizinci povolení pobytu odepřeno nebo odňato jen pro část státního území, může svůj pobyt přeložiti do jiné jeho části, je však povinen, nemá-li pro tuto část státního území platného povolení, neprodleně o ně žádati.

§ 5.

Přednosta domácnosti je povinen úřadu, u něhož podal žádost o povolení svého pobytu (§ 1, odst. 4), oznámiti do 6 dnů trvalé změny okruhu cizozemských členů společné domácnosti (§ 1, odst. 3).

§ 6.

(1) Ustanovení §§ 1, 2 a 9 nevztahují se na cizince, kterým

a) před účinností zákona byl vydán průkaz na způsob cestovního pasu podle § 5 zákona ze dne 29. března 1928, č. 55 Sb. z. a n., o cestovních pasech, dokud jim tento průkaz bude řádně obnovován nebo prodlužován,

b) před účinností zákona bylo podle § 11, odst. 2 zák. č. 55/1928 Sb. z. a n. dáno povolení k pobytu bez cestovního pasu na území republiky Československé, dokud jim toto povolení bude řádně prodlužováno,

c) bylo nebo bude vydáno osvědčení podle § 2, odst. 2 zákona ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb. z. a n., o ochraně domácího trhu práce, dokud toto osvědčení nepozbude platnosti.

(2) Okresní (státní policejní) úřad vyzoomí cizince, že a které výhody podle odstavce 1 požívá.

(3) Doklady, uvedené v odstavcích 1 a 2, odejme zemský úřad, v jehož obvodě má cizinec svůj pobyt, nespnil-li opětne povinnost podle § 7 anebo nastane-li nebo vyjde-li najevo některá z okolností uvedených v § 2, odst. 1, písm. b). O účincích tohoto odnětí platí obdobně § 4.

(4) Cizinci, kteří jsou na území republiky Československé zaměstnání na základě povolení, jehož se dostalo jejich zaměstnavateli před účinností zákona podle § 3 zák. č. 39/1928 Sb. z. a n., mají po dobu platnosti tohoto povolení nárok, aby jim uděleno bylo povolení podle § 1, odst. 2, pokud tomu nebrání důvody, uvedené v § 2, odst. 1, písm. b).

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 vztahují se též na členy rodiny cizincovy, jejichž okruh blíže vymezí vládní nařízení.

Č á s t II.

Evidence cizinců.

§ 7.

Cizinec, který je povinen žádati za povolení pobytu podle §§ 1 nebo 4, a cizinec, na něhož se vztahuje § 6, odst. 1 nebo 5, je povinen ve lhůtě stanovené vládním nařízením hlásiti svůj první pobyt na území republiky Československé v době účinnosti zákona příslušné četnické stanici nebo státnímu policejnímu úřadu; přeloží-li takový cizinec svůj pobyt do obvodu jiné četnické stanice nebo státního policejního úřadu, je povinen změnu tu ohlásiti u četnické

stanice (státního policejního úřadu) svého starého i nového místa pobytu. Staniž se tak ve starém místě pobytu před odchodem, v novém místě pobytu nejdéle do 6 dnů po příchodu.

Č á s t III.

Ustanovení závěrečná.

§ 8.

Cizincem podle tohoto zákona je každá osoba, která nemůže prokázati, že je státním občanem republiky Československé.

§ 9.

(1) Pro cizince, kteří se zdržují na území republiky Československé v den, kdy zákon tento nabývá účinnosti, a ve svém pobytu hodlají pokračovati, počíná dvouměsíční lhůta, stanovená v § 1, odst. 1, dnem účinnosti zákona.

(2) Jsou-li takoví cizinci výdělečně činní, jsou povinni žádati za povolení pobytu ve lhůtě stanovené vládním nařízením.

§ 10.

(1) Pokud o věcech tímto zákonem upravených mají mezinárodní smlouvy, ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlášené, odchýlná ustanovení, platí po dobu mezinárodní účinnosti takové smlouvy její ustanovení.

(2) Podrobnosti k jejich provedení může stanoviti vládní nařízení.

§ 11.

Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na osoby, jimž přísluší exteritorialita, na cizí konsuly a osoby jim na roveň postavené, jakož i na členy jejich průvodu, je-li vzájemnost zabezpečena, dále i na jiné osoby, zdržující se na území republiky Československé s oficiálním posláním u činitelů ústavních nebo státních úřadů.

§ 12.

Ministerstvo vnitra může v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí a s ostatními podle okolností zúčastněnými ministerstvy ustanoviti ze závažných důvodů, hlavně z důvodů vzájemnosti — též v oboru trhu práce —, úlevy z ustanovení tohoto zákona, zejména též pro osoby, zdržující se v některých léčebných ústavech, lázních nebo letoviscích za účelem léčení nebo zotavení a pro osoby je provázající. Stane se tak, jde-li o opatření rázu všeobecného, vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 13.

(1) Vláda stanoví nařízením podrobnosti zejména k provedení §§ 1, 2, 5, 6 a 7 a určí formu průkazu o povolení pobytu.

(2) Vládním nařízením může býti, je-li toho z důvodů veřejného zájmu třeba, pro celé státní území nebo jeho část dočasně, vždy nejdéle na dobu jednoho roku, zkrácena dvouměsíční lhůta, stanovená v § 1, odst. 1, až na jeden měsíc a stanoveno zvláštní hlášení všech cizinců nebo některých jejich kategorií. Z důvodů vzájemnosti, dále za mobilisace, války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, může vláda nařízením stanoviti opatření odchylná od ustanovení zákona.

(3) Vláda může nařízením na určitou nebo neurčitou dobu zastaviti použití zákona.

§ 14.

(1) Přestupky zákona, nařízení na jeho základě vydaných a ustanovení podle § 10 platících, jakož i podmínek a omezení uložených úřadem podle § 2, odst. 2, trestají — pokud nejsou přísněji trestny — okresní (státní policejní) úřady pokutou do 5.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 14 dnů. Pro případ nedobytnosti uloží se náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění, nejdéle však v trvání 14 dnů.

(2) Nežádá-li cizinec zavčas za povolení pobytu (§ 1, odst. 1 a 2, § 4, odst. 2 a § 9), nepustí-li dobrovolně území, pro něž mu povolení pobytu bylo odepřeno nebo odňato (§ 4, odst. 1), nebo nesplnil-li opětne povinnost podle § 7, může vedle trestu býti vyhoštěn řízením podle zákonů zmíněných v § 15.

§ 15.

Jsou-li tu okolnosti, uvedené v §§ 1 nebo 2 zákona ze dne 27. července 1871, č. 88 ř. z., o policejním vyhoštění a honění postřkem, pokud se týče okolnosti uvedené v § 10 zák. čl. V/1903, o právu pobytu cizinců, může býti cizinec vyhoštěn i z celého území republiky Československé.

§ 16.

(1) Zrušují se §§ 3, 4, 5 a 13 zák. čl. V/1903. Žádost za povolení pobytu podle § 1 zákona nahrazuje ohlášení úmyslu bydlet, jímž se má prokázati cizinec podle § 16, odst. 1 zák. čl. V/1903.

(2) Dále zrušují se nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 2. srpna 1919, č. 121/1919 a 150/1919 Úr. Nov., ze dne 18. července 1920, č. 41/1920 Úr. Nov., o vypovídání cizinců, a ze dne 27. srpna 1920, č. 55/1920 Úr. Nov., o povolování pobytu cizincům na Slovensku.

(3) Nedotčena zůstávají ustanovení zákona č. 39/1928 Sb. z. a n., zákona č. 55/1928 Sb. z. a n., jakož i ministerského nařízení ze dne 15. února 1857, č. 33 ř. z., týkajícího se ohlašování, a dále předpisy vydané na základě těchto ustanovení, jakož i předpisy, vydané na základě § 23 zák. čl. XXVIII/1879.

§ 17.

Zákon tento nabývá účinnosti v den, jež vláda určí nařízením; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Černý v. r.

53.

Vládní nařízení

ze dne 29. března 1935

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivy:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. čís. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 23 až 26, upravuje